

[Arbejdsministeren.]

forligsmandens mæglingsforslag — og da særlig i denne omgang — er indviklede dokumenter, og det må vel antages, at der trods fagforbundenes bestræbelser for at efterkomme lovens påbud kan forekomme enkelte tilfælde, hvor orienteringen af medlemmerne måske kunne være bedre.

Så langt vil jeg give det ærede medlem ret, at også jeg tror, at der ved denne som ved tidligere urafstemninger er forekommet enkelte tilfælde, hvor lovens krav ikke fuldt ud kan siges at være sket fyldest. En sådan opfattelse synes også at deles af de to hovedorganisationer. I Løn og Virke for den 12. april hedder det således:

„På den anden side må det også antages, at informationen om det reelle indhold har haft sine brist her og der.“

Og i Arbejdsgiveren for den 15. april hedder det:

„Det er svært at gøre sig fri for en mistanke om, at sagen her og der måske ikke har været rigtigt belyst og udførligt fremlagt.“

En sådan blot og bar fornemmelse kan imidlertid ikke give mig anledning til at foretage videre i den aktuelle situation.

Hvad angår eventuelle ændringer af det nuværende system med henblik på fremtidige urafstemninger, må jeg henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at arbejdsretskommissionen i sin første betænkning på side 47-49 har gengivet resultatet af en undersøgelse over afstemningsformerne i 54 forbund. Uden at gå i enkeltheder kan jeg anføre, at kommissionen ikke har ment at burde stille forslag om ændringer af de hidtil praktiserede regler. Uanset dette vil jeg dog anse det for rimeligt — når overenskomstssituationen er afsluttet — at anmode arbejdsretskommissionen om på ny at overveje dette spørgsmål sammen med andre spørgsmål, som de nu indvundne erfaringer måtte give anledning til.

Iver Poulsen: Ja, jeg vil gerne takke den højtærede minister for redegørelsen. Men jeg ved ikke, hvad man forstår ved „dokumenterede oplysninger“. Den kvindelige arbejder, som har fået stukket de 15 stemmesedler i hånden til uddeling, har selv udtalt, at sådan forholder det sig. Det er også ubestrideligt, at 60 arbejdere på Dan-

foss fik udleveret 2 stemmesedler hver — her skal det dog straks siges, at man opdagede fejlen, og at tillidsmanden søgte at inddrage dem, hvilket han jo nok også fik gjort. Det er også ubestrideligt, at en ikke stemmeberettiget arbejdsdreng på Danfoss har fået en stemmeseddel udleveret. Når dertil kommer, at de to organisationer klart siger, at de ikke mener, at lovens krav er sket fyldest, ja, så synes jeg ærlig talt, at man er kommet så langt med dokumentationen, at der virkelig er grund til at undersøge forholdene. Mange fagforeningsledere har udtalt sig i samme retning. Jeg minder om det efter vor opfattelse beklagelige eksempel fra Slagelse, hvor formanden for smedene og maskinarbejderne til Politiken har sagt, at han i en telefonopringning fra København var blevet truet med klø, hvis han ikke holdt op med at kritisere den måde, hvorpå afstemningen er foregået.

Han har bl. a. sagt, at efter hans opfattelse fik urafstemningen det resultat, den fik, fordi arbejds mændene ikke havde fået den fulde oplysning om og dermed klarhed over, hvad mæglingsforslaget egentlig betød for dem.

Jeg kan ikke dele den højtærede ministers opfattelse, at der ikke for den ansvarlige myndighed er grund til at gribe ind eller i hvert fald undersøge sagen.

Arbejdsministeren (Bundvad): Jeg ved ikke, om det ærede medlem ikke forstod, hvad jeg sagde. Jeg skal derfor gentage, at jeg mener, at når overenskomstssituationen er afsluttet, skal man anmode arbejdsretskommissionen om på ny at overveje, om de afstemningsformer, man har ved urafstemningen, er tilfredsstillende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ninn-Hansen* til justitsministeren:

„Hvornår agter justitsministeren at fremsætte forslag til lov om ministeransvarlighed?“

Ninn-Hansen: Den 27. januar 1960 var der i det høje ting anden behandling af det forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod en tidligere minister, der